

[J. K. Hansen]

eksistensmuligheder for en større befolkning i Sønderjyllands amtskommune. Der er for det andet Arbejderbevægelsens Sønderjyske Landsforening, der forkortet hedder ASL – bestemt ikke at forveksle med en anden organisation med denne forkortelse, Aktive Seere og Lyttere. Arbejderbevægelsens Sønderjyske Landsforening er arbejderbevægelsens organ i spørgsmål af national og grænsepolitisk art, og dens formål er at fremme arbejdernes interesse på alle områder og at være den samlede arbejderbevægelses organ til behandling af grænselandsproblemer. Når jeg specielt nævner disse to organisationer, er det, fordi de gennem en lang række år hver på sin vis har været stærkt medvirkende til at fremme udviklingen i området.

Som det sidste skal jeg nævne instituttet for grænseregionsforskning, som blev oprettet i 1976 som en selvvejende institution. Det var i øvrigt den tidligere generalkonsul i Flensborg, Troels Fink, der var initiativtageren hertil. Grænseregionsforskningen finansieres dels af faste tilskud fra Sønderjyllands amt og fra undervisningsministeriet, dels af indtægterne fra kontraktforskning og fondstilskud. Instituttet har lige siden sin start udført et særdeles fortræffeligt stykke arbejde inden for den videnskabelige forskning og har formidlet information om alle sider af den problematik, der helt naturligt findes i et grænseområde.

Med disse ord vil jeg sige, at Sønderjylland er vældig godt hjulpet med disse organisationer og disse institutioner, og jeg må på det bestemteste afvise, at der skulle være behov for nedsættelse af nogen förm for kommission. Det er hermed sagt, at vi ikke vil være med til det.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

– som jeg ikke skal bruge til politisk stillingtagen, naturligvis, men gøre opmærksom på, at en institution, der hedder ALS, nu ikke kan blive forvekslet med én, der hedder ASL. ALS står for Aktive Lyttere og Seere og for alsidighed, og der er ingen af beboerne på Als, der nogen sinde har følt sig generet af det.

Rent faktisk er det ikke rigtigt, hvad hr. K. J. Hansen fortæller om de programmer, der sendes – undskyld, der var den igen med

bogstavrækkefølgen, hr. J. K. Hansen, om forladelse. Der er ikke 2 af disse ugentlige programmer i den nævnte sendetid, der er faktisk 3, for foruden »Schleswig-Holstein Rapport« og »Schleswig-Holstein Forum« er der »Nordschau«, og de kommer altså mandag, onsdag og torsdag.

Dette kun, fordi det var, som om socialdemokratiets ordfører ville dementere de oplysninger, jeg har bragt. De var faktisk rigtige. Men i øvrigt er vi enige om, at der ikke er noget farligt eller forkert i disse ting. Det er bare noget, vi skal være opmærksomme på.

Øllgaard (V):

Det er jo en meget bredt formuleret forespørgsel, vi her behandler. Derfor kan de synspunkter, man fremfører, kun blive nogle hovedsynspunkter.

Et af mine hovedsynspunkter skal være, at mindretallene på begge sider af den dansk-tyske grænse i dag heldigvis lever deres liv på en god og naturlig måde. Det er naturligvis ikke alle forhold, der er ideelle, men i store træk kan man sige, at danske sydslesvigere lever og virker som danskere i det tyske samfund, og tyske nordslesvigere lever og virker som tyskere i det danske samfund. Det er, som det skal være. Derfor skal lovgiverne ikke komme og blande sig unødigt, men på den anden side er der da nogle områder, hvor der kan være grund til overvejelser.

Såvel mindretallene som den øvrige befolkning i grænselandet er naturligvis berørt af den erhvervsmæssige, folkelige og kulturelle situation i Danmark i disse år. Såvel de udefra kommende som de selvskabte danske vanskeligheder og ændringer, vi oplever, gør sig selvfølgelig også gældende i grænselandet. Nogle af disse ændringer og vanskeligheder gør sig nok særlig gældende i grænselandet, nemlig de folkelige, kulturelle og vel især de mediemæssige.

Erhvervsmæssigt finder vi, at det, grænselandet har brug for, er nøjagtig det samme, som det øvrige lands erhvervsliv har brug for, nemlig en konkurrenceevneforbedrende politik af stor styrke. Denne konkurrenceevneforbedrende politik skal vi ikke diskutere ved denne lejlighed, naturligvis, men jeg vil dog ikke undlade at nævne, at den er og bliver uhyre vigtig, og når eller hvis erhvervsklimaet bliver tåleligt, vil erhvervslivet i grænse-